09.02.2024
ESMA91-372-2346

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης (άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού CCPRR)

Πίνακας περιεχομένων

1 Πεδίο εφαρμογής....4

2 Νομοθετικές παραπομπές, συντομογραφίες και ορισμοί....5

2.1 Νομοθετικές παραπομπές....5

2.2 Συντομογραφίες....6

2.3 Ορισμοί....6

3 Σκοπός....7

4 Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων....8

4.1 Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών....8

4.2 Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών....8

5 Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου....9

5.1 Εισαγωγή στις κατευθυντήριες γραμμές....9

5.2 Κατευθυντήρια γραμμή 1 - Αρχές για τις εκτιμήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης....9

5.3 Κατευθυντήρια γραμμή 2 - Ζητήματα 1-3: Χαρτογράφηση και ευθυγράμμιση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών....12

5.4 Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Ζήτημα 4: Ρυθμίσεις για την παροχή απαραίτητου προσωπικού, υποδομών και κεφαλαίου....15

5.5 Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Ζητήματα 5 και 6: Αρτιότητα και εκτελεστότητα των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών....17

5.6 Κατευθυντήρια γραμμή 5 - Ζητήματα 7 και 8: Κατάλληλη δομή διακυβέρνησης, συμφωνίες παροχής υπηρεσιών....19

5.7 Κατευθυντήρια γραμμή 6 - Ζήτημα 9: Σχέδια έκτακτης ανάγκης και συνέχεια της πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού....21

5.8 Κατευθυντήρια γραμμή 7 - Ζητήματα 10 έως 13: Δυνατότητα εξυγίανσης υπό το πρίσμα των πληροφοριών....23

5.9 Κατευθυντήρια γραμμή 8 - Ζητήματα 14 έως 17: Ενδοομιλικές εγγυήσεις ή συναλλαγές....27

5.10 Κατευθυντήρια γραμμή 9 - Θέματα 19 και 22: Χρήση εργαλείων εξυγίανσης....29

5.11 Κατευθυντήρια γραμμή 10 - Θέμα 20: Έκδοση νέων μέσων ιδιοκτησίας.....30

5.12 Κατευθυντήρια γραμμή 11 - Θέματα 18 και 21: Δυνατότητα εξυγίανσης από διασυνοριακή άποψη 31

5.13 Κατευθυντήρια γραμμή 12 - Θέματα 23 έως 26: Αντίκτυπος στα χρηματοπιστωτικά συστήματα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς και στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού 32

1 Πεδίο εφαρμογής

Ποιος;

1. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από τις αρχές εξυγίανσης.

Τι;

2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται σε σχέση με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΕ) 2021/23 για την εξυγίανση και την ανάκαμψη κεντρικών αντισυμβαλλομένων (κανονισμός CCPRR). Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν ένα κοινό σύνολο πτυχών που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι αρχές εξυγίανσης κατά την εφαρμογή των 26 ζητημάτων που προβλέπονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR κατά τη διενέργεια των εκτιμήσεων της δυνατότητας εξυγίανσης.

Πότε;

3. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται δύο μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσης στον δικτυακό τόπο της ESMA στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2 Νομοθετικές παραπομπές, συντομογραφίες και ορισμοί

2.1 Νομοθετικές παραπομπές

Κανονισμός CCPRR	Κανονισμός (ΕΕ) 2021/23 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2020 σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών αντισυμβαλλομένων και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, (ΕΕ) αριθ. 600/2014, (ΕΕ) αριθ. 806/2014 και (ΕΕ) 2015/2365 και των οδηγιών 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2014/59/ΕΕ και (ΕΕ) 2017/1132 [1]
Κανονισμός EMIR	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών [2].
Κανονισμός ESMA	Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ [3].

[1] ΕΕ L 22 της 22.1.2021, σ. 1–102
[2] ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 1
[3] ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 84

2.2 Συντομογραφίες

CCP	Κεντρικός αντισυμβαλλόμενος
ESMA	Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών
ΕΔ	Έγγραφο διαβούλευσης
ΕΕ	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΕΟΧ	Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος
Επιτροπή	Ευρωπαϊκή Επιτροπή
ΕΣΣΚ	Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου
ΕΣΧΕ	Ευρωπαϊκό Σύστημα Χρηματοοικονομικής Εποπτείας

2.3 Ορισμοί

4. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν την ίδια έννοια με εκείνη που τους αποδίδεται στον κανονισμό CCPRR, τον κανονισμό EMIR και τους κατ' εξουσιοδότηση κανονισμούς 152/2013 και 153/2013.

3 Σκοπός

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5 του κανονισμού CCPRR. Στόχος των κατευθυντήριων γραμμών είναι η προώθηση της σύγκλισης των πρακτικών εξυγίανσης όσον αφορά την εφαρμογή του τμήματος Γ σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010.

6. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, η ESMA θα πρέπει, εκτός από την παροχή καθοδήγησης για την προώθηση της σύγκλισης στα 26 ζητήματα που καθορίζονται στο τμήμα Γ, να προωθήσει επίσης εν γένει τη σύγκλιση των πρακτικών εξυγίανσης σε σχέση με αυτά τα 26 ζητήματα. Ωστόσο, ακόμη και αν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος συμμορφώνεται και ευθυγραμμίζεται με τις πτυχές που παρουσιάζονται στις κατευθυντήριες γραμμές, αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι δυνατόν να εξυγιανθεί, καθώς οι αρχές εξυγίανσης είναι αυτές που έχουν την αποκλειστική ευθύνη να προβούν στην εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης βάσει της κρίσης των εμπειρογνωμόνων τους.

7. Καθώς οι κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν γενικές πτυχές που πρέπει να εξετάζει η αρχή εξυγίανσης, ορισμένες από τις πτυχές που παρουσιάζονται στις κατευθυντήριες γραμμές ενδέχεται να είναι πιο σημαντικές για ένα συγκεκριμένο είδος εργαλείου εξυγίανσης από ό,τι για άλλα, η δε έκταση της εφαρμογής τους σε άλλα εργαλεία εξυγίανσης επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των αρχών εξυγίανσης. Οι κατευθυντήριες γραμμές δεν παρέχουν εξαντλητικό κατάλογο και η αρχή εξυγίανσης μπορεί να λαμβάνει υπόψη άλλες ή πρόσθετες πτυχές κατά την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου δυνάμει του άρθρου 15 του κανονισμού CCPRR.

8. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί η εναρμονισμένη εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών, στο μέτρο του δυνατού, οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εξηγούν, στην εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης, τους λόγους για τους οποίους μια κατευθυντήρια γραμμή δεν θα ήταν συναφής για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ή εάν χρησιμοποιούνται πρόσθετες πτυχές στην εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης.

4 Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

4.1 Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

9. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού για την ESMA, οι αρμόδιες αρχές (εν προκειμένω οι αρχές εξυγίανσης που υποδεικνύονται σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού CCPRR) πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφώνονται προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

10. Οι αρμόδιες αρχές προς τις οποίες απευθύνονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες στο εθνικό νομικό ή/και εποπτικό τους πλαίσιο, κατά περίπτωση.

4.2 Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

11. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών στον διαδικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ, οι αρμόδιες αρχές στις οποίες εφαρμόζονται οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να ενημερώνουν την ESMA εάν (i) συμμορφώνονται, (ii) δεν συμμορφώνονται, αλλά προτίθενται να συμμορφωθούν, ή (iii) δεν συμμορφώνονται και δεν προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές.

12. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, οι αρμόδιες αρχές πρέπει επίσης να κοινοποιήσουν στην ESMA τους λόγους μη συμμόρφωσης με τις κατευθυντήριες γραμμές, εντός δύο μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης των κατευθυντήριων γραμμών στον δικτυακό τόπο της ESMA σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.

5 Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου

5.1 Εισαγωγή στις κατευθυντήριες γραμμές

Η ESMA επισημαίνει ότι το τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR περιέχει αναφορές τόσο σε «critical functions» όσο και σε «critical operations» [αμφότεροι οι όροι αποδίδονται ως «κρίσιμες λειτουργίες» στην ελληνική γλωσσική έκδοση], ενώ στα διάφορα ζητήματα που απαριθμούνται στο τμήμα Γ του παραρτήματός του χρησιμοποιείται ως επί το πλείστον η τελευταία. Λαμβανομένου υπόψη του ορισμού των κρίσιμων λειτουργιών (functions) που παρέχεται στο πλαίσιο του κανονισμού CCPRR, θεωρείται ότι η κρίσιμη λειτουργία (operation) (ή οι κρίσιμες λειτουργίες/operations) ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου αποτελούν μέρος των κρίσιμων λειτουργιών (functions) όπως ορίζονται στο πλαίσιο του κανονισμού CCPRR.

Η ESMA επισημαίνει επίσης τη χρήση του όρου «συμφωνία επιπέδου υπηρεσιών» στα ζητήματα 5, 7 και 8 και τη χρήση του όρου «συμφωνία παροχής υπηρεσιών» στο ζήτημα 6. Καθώς ο όρος «συμφωνίες παροχής υπηρεσιών» καλύπτει γενικά και τις συμφωνίες επιπέδου υπηρεσιών και η σημαντική πτυχή για την εκτίμηση βάσει των κατευθυντήριων γραμμών είναι να διασφαλιστεί ότι καλύπτονται όλες οι σχετικές συμφωνίες παροχής υπηρεσιών (είτε στο πλαίσιο της «γενικής ρύθμισης» της συμφωνίας επιπέδου υπηρεσιών είτε εκτός του πλαισίου αυτού). Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές 4 και 5, η ESMA χρησιμοποιεί τον όρο «συμφωνία παροχής υπηρεσιών» για να καλύψει και τα δύο είδη συμφωνιών, ώστε να διασφαλίσει μια εκτίμηση με βάση το περιεχόμενο η οποία θα επικεντρώνεται στον στόχο των κατευθυντήριων γραμμών 4 και 5.

5.2 Κατευθυντήρια γραμμή 1 - Αρχές για τις εκτιμήσεις της δυνατότητας εξυγίανσης

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να χρησιμοποιεί τη μέθοδο που περιγράφεται κατωτέρω ως κατευθυντήρια γραμμή για την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Εκτίμηση της σημαντικότητας

Η ESMA επισημαίνει ότι, προκειμένου οι ανησυχίες, οι αδυναμίες, οι αβεβαιότητες, τα όρια ή οι περιορισμοί που έχουν διαπιστωθεί να επηρεάσουν τη συνολική εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, θα πρέπει να αποτελούν ουσιώδη ανησυχία, δηλαδή i) θα πρέπει να είναι σημαντικού μεγέθους, ii) θα πρέπει να πιθανολογείται η επέλευσή τους (πιθανότητα) και iii) η πολυπλοκότητα του ζητήματος θα πρέπει να είναι πιθανό να επηρεάσει αρνητικά τη δυνατότητα εξυγίανσης.

Ως εκ τούτου, η ESMA προτείνει να θεσπίσει η αρχή εξυγίανσης ένα σύστημα εκτίμησης – χρησιμοποιώντας τρεις παραμέτρους για την εκτίμηση της αδυναμίας, της αβεβαιότητας, του ορίου ή του περιορισμού που έχει διαπιστωθεί– και να καταλήξει σε συμπέρασμα σχετικά με το κατά πόσον το ζήτημα είναι τέτοιας συνολικής σημαντικότητας ώστε να μπορεί να επηρεάσει τη δυνατότητα εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Κατευθυντήρια γραμμή 1

Κατά τον προσδιορισμό της δυνατότητας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εκτιμήσει κατά πόσον έχουν διαπιστωθεί ανησυχίες, αδυναμίες, αβεβαιότητες, όρια ή περιορισμοί στις εκτιμήσεις του σχετικού ζητήματος και κατά πόσον οι εν λόγω ανησυχίες, αδυναμίες, αβεβαιότητες ή τα όρια ή οι περιορισμοί ενδέχεται να επηρεάσουν τη δυνατότητα εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου κατά τρόπο επιζήμιο ή αρνητικό, χρησιμοποιώντας για την εκτίμηση αυτή τα στοιχεία που παρατίθενται στην παρούσα κατευθυντήρια γραμμή 1.

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει, κατά την εκτίμηση της σημαντικότητας, της πιθανότητας και της πολυπλοκότητας του ζητήματος που έχει διαπιστωθεί, να προσδιορίζει κατά πόσον το ζήτημα αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει ουσιώδη αρνητικό αντίκτυπο στη δυνατότητα εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Δεδομένων των ειδικών χαρακτηριστικών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των στρατηγικών εξυγίανσης που προσδιορίζονται στο σχέδιο, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να χρησιμοποιεί τη μέθοδο που περιγράφεται στην παρούσα κατευθυντήρια γραμμή 1 για να εκτιμά τον αντίκτυπο ενός διαπιστωθέντος προβλήματος στο συγκεκριμένο ζήτημα της δυνατότητας εξυγίανσης βάσει της εκτίμησης της σημαντικότητας, λαμβάνοντας υπόψη κατ' αρχήν τρεις κύριες παραμέτρους που παρατίθενται κατωτέρω.

Η αρχή εξυγίανσης μπορεί να χρησιμοποιήσει το παρεχόμενο υπόδειγμα και να βαθμολογήσει τις κατευθυντήριες γραμμές ανεξάρτητα, βαθμολογώντας τη σημαντικότητα, την πιθανότητα και την πολυπλοκότητα κάθε ζητήματος ως «χαμηλή», «μέτρια» ή «υψηλή» σε σχέση με τις κατευθυντήριες γραμμές. Ωστόσο, η αρχή εξυγίανσης μπορεί επίσης να αποδώσει στην εκτίμησή της συνολική βαθμολογία για τη συνολική δυνατότητα εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και να χρησιμοποιήσει το υπόδειγμα για να προσδιορίσει περαιτέρω ορισμένες πτυχές που είναι ουσιωδώς σημαντικές για την εκτίμηση. Η αρχή εξυγίανσης μπορεί επίσης να μη χρησιμοποιήσει καθόλου το υπόδειγμα αλλά να καταρτίσει δικό της υπόδειγμα για τις εκτιμήσεις της.

Παράμετρος 1 — Σημαντικότητα

Η σημαντικότητα ενός ζητήματος διαπιστώνεται με βάση μια κοινή εκτίμηση που βασίζεται στη συνάφεια και στην έκταση του ζητήματος που προσδιορίζεται.

Συνάφεια

Όσο πιο σημαντικό είναι ένα ζήτημα που έχει διαπιστωθεί για το αποτέλεσμα της εκτίμησης της δυνατότητας εξυγίανσης, τόσο μεγαλύτερη είναι η σημαντικότητα που αποδίδεται στο ζήτημα. Ένα ζήτημα που διευθετείται εύκολα, ακόμη και αν έχει πολύπλοκο χαρακτήρα ή τελεί υπό διαδικασία διόρθωσης ή μετριασμού με ικανοποιητικό τρόπο, θεωρείται από την αρχή εξυγίανσης λιγότερο σημαντικό.

Έκταση των προβλημάτων που εντοπίστηκαν

Η σημαντικότητα σχετίζεται με την έκταση του ζητήματος που έχει διαπιστωθεί. Όσο πιο σοβαρές είναι οι επιπτώσεις ενός ζητήματος στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, τόσο πιθανότερο είναι το ζήτημα που έχει διαπιστωθεί να θεωρηθεί σημαντικό για την εκτίμηση της δυνατότητας εξυγίανσης. Σε περίπτωση που το ζήτημα που έχει διαπιστωθεί σχετίζεται με μια πολύ σημαντική πτυχή της εκτίμησης της δυνατότητας εξυγίανσης, ακόμη και ένα ήσσονος σημασίας ζήτημα ενδέχεται να οδηγήσει σε σημαντικό κίνδυνο, καθώς μπορεί να μειώσει τις πιθανότητες μια εξυγίανση να είναι εφικτή και αξιόπιστη.

Παράμετρος 2 – Πιθανότητα

Όσο υψηλότερη είναι η πιθανότητα υλοποίησης ενός ζητήματος και όσο λιγότερη η σαφήνεια σχετικά με το ζήτημα που έχει διαπιστωθεί (για παράδειγμα, εάν η έκταση του ζητήματος δεν μπορεί να επαληθευτεί), τόσο υψηλότερος είναι ο κίνδυνος το εν λόγω ζήτημα να είναι σημαντικό για την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης, καθώς ένα ζήτημα με υψηλή πιθανότητα υλοποίησης και έλλειψη σαφήνειας ως προς τις συνέπειές του αυξάνει τον κίνδυνο η χρήση ενός εργαλείου εξυγίανσης να μην αποβεί εντέλει επιτυχής και, ως εκ τούτου, μειώνει τις πιθανότητες η εξυγίανση να είναι εφικτή και αξιόπιστη.

Παράμετρος 3 – Πολυπλοκότητα

Όσο μεγαλύτερη πολυπλοκότητα υπάρχει σε ένα ζήτημα που έχει διαπιστωθεί ή στη δομή του ομίλου, τη διακυβέρνηση ή τις εσωτερικές διαδικασίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που σχετίζονται με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες που αφορούν μια οντότητα, τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος το εν λόγω ζήτημα να είναι σημαντικό για την αξιολόγηση της δυνατότητας εξυγίανσης και να μειώσει τις πιθανότητες να είναι εφικτή και αξιόπιστη η εξυγίανση.

Υπόδειγμα για τη διευκόλυνση της εκτίμησης από την αρχή εξυγίανσης.

	Ζήτημα(-τα) που έχει(-ουν) διαπιστωθεί	Σημαντικότητα (χαμηλή, μεσαία, υψηλή)	Πιθανότητα ((χαμηλή, μεσαία, υψηλή)	Πολυπλοκότητα ((χαμηλή, μεσαία, υψηλή)
ΚΓ 2				
ΚΓ 3				
ΚΓ 4				
ΚΓ 5				
ΚΓ 6				
ΚΓ 7				
ΚΓ 8				
ΚΓ 9				
ΚΓ 10				
ΚΓ 11				
ΚΓ 12				

5.3 Κατευθυντήρια γραμμή 2 - Ζητήματα 1-3: Χαρτογράφηση και ευθυγράμμιση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών

Η ESMA επισημαίνει ότι ενώ ο όρος «κρίσιμες λειτουργίες» (operations) χρησιμοποιείται στα ζητήματα 1-3, οι κρίσιμες λειτουργίες ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου θεωρείται ότι αποτελούν μέρος των κρίσιμων λειτουργιών (functions) όπως αυτές ορίζονται στο πλαίσιο του κανονισμού CCPRR.

Η ESMA θεωρεί ότι η αναφορά σε «νομικά πρόσωπα» στο ζήτημα 1 θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα νομικά πρόσωπα, είτε εντός του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είτε εκτός της δομής του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, τα οποία είναι σημαντικά για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, επειδή παρέχουν υπηρεσίες ή

θεωρείται ότι εμπλέκονται με άλλον τρόπο με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή επειδή ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εξαρτάται από τα εν λόγω νομικά πρόσωπα για τη λειτουργία των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών του. Ως εκ τούτου, η εκτίμηση στο πλαίσιο του ζητήματος 1 θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την κατανόηση της χαρτογράφησης που διενεργείται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και να παρέχει πληροφορίες σχετικά με τα προσδιορισμένα νομικά πρόσωπα που έχουν αντιστοιχιστεί με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, καθώς και σχετικά με το κατά πόσον υπάρχουν βασικοί επιχειρηματικοί τομείς και κρίσιμες λειτουργίες που δεν μπορούν να αντιστοιχιστούν με νομικό πρόσωπο και τον λόγο για αυτό.

Η ESMA θεωρεί ότι το ζήτημα 2 επικεντρώνεται στις νομικές και εταιρικές δομές του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, δηλαδή στις νομικές οντότητες που αποτελούν μέρος του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και στην εσωτερική οργάνωση και δομή του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Ως εκ τούτου, θεωρεί ότι στόχος είναι να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι νομικές και εταιρικές δομές του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ευθυγραμμίζονται με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες δραστηριότητες που προσδιορίζονται στο πλαίσιο του σχεδίου εξυγίανσης και χρησιμοποιούνται στη χαρτογράφηση υπό το ζήτημα 1.

Το ζήτημα 3 συνδέεται στενά με το ζήτημα 2, δεδομένου ότι η εκτίμηση αυτή εξετάζει παρόμοιες πτυχές με το ζήτημα 2, αλλά με τη διαφορά ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση η εκτίμηση επικεντρώνεται στον πραγματικό κίνδυνο η δομή του κεντρικού αντισυμβαλλομένου να μπορεί να εμποδίσει τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης, καθώς και στον βαθμό στον οποίο μπορεί να το επιτύχει.

Η κατευθυντήρια γραμμή 2 προβλέπει ένα κοινό σύνολο πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 1-3, οι οποίες παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 2

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο i) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είναι σε θέση να χαρτογραφήσει βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και κρίσιμες λειτουργίες σε νομικά πρόσωπα, ii) οι εταιρικές δομές ευθυγραμμίζονται με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες και iii) η νομική δομή του κεντρικού αντισυμβαλλομένου εμποδίζει την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης λόγω της πολυπλοκότητας του ομίλου (ζητήματα 1-3 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR) αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον και σε ποιο βαθμό ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει προσδιορίσει τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες του.

(2) Κατά πόσον και σε ποιο βαθμό ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει χαρτογραφήσει τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες του σε νομικά πρόσωπα και κατά πόσον η χαρτογράφηση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι ολοκληρωμένη και επικαιροποιημένη.

(3) Εάν νομικά πρόσωπα, όπως πάροχοι κρίσιμων ή ουσιωδών υπηρεσιών, έχουν προσδιοριστεί στη χαρτογράφηση και εάν η χαρτογράφηση περιγράφει το πεδίο εφαρμογής και παρέχει λεπτομέρειες σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες που αντιστοιχούν σε κάθε τέτοιο προσδιορισμένο νομικό πρόσωπο.

(4) Κατά πόσον η χαρτογράφηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών σε σχέση με τις νομικές και εταιρικές δομές του κεντρικού αντισυμβαλλομένου έχει προσδιορίσει:

α) αντιστοιχίσεις μεταξύ, αφενός, των διαφόρων υπηρεσιών εκκαθάρισης που παρέχονται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και, αφετέρου, της οργάνωσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ή το κατά πόσον έχουν εντοπιστεί περιορισμένες αντιστοιχίσεις ή μη αντιστοιχίσεις·

β) ότι υπάρχουν πολλά νομικά πρόσωπα στη δομή του ομίλου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και τον βαθμό στον οποίο ο αριθμός των νομικών προσώπων αυξάνει την πολυπλοκότητα του ομίλου ή εάν υπάρχουν άλλες ενδείξεις ότι η δομή του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι υπερβολικά πολύπλοκη· και

γ) εάν η ιδιοκτησιακή δομή του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα μπορούσε να εμποδίσει τη δυνατότητα εξυγίανσής του: για παράδειγμα, εάν διαπιστωθεί ότι η δομή της ιδιοκτησίας οδηγεί σε σύνθετα μοντέλα λήψης αποφάσεων, εξάρτηση από ιδιοκτήτες ή άλλα νομικά πρόσωπα εντός του ομίλου για τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης, αυτό παραπέμπει σε σύνθετες δομές ιδιοκτησίας ή σε ιδιοκτήτες με σύνθετη ή δημόσια ιδιοκτησία.

(5) Κατά πόσον η χαρτογράφηση έχει εντοπίσει υπηρεσίες εκκαθάρισης που θα μπορούσαν ευκολότερα να διαχωριστούν από άλλες υπηρεσίες εκκαθάρισης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ή όχι.

5.4 Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Ζήτημα 4: Ρυθμίσεις για την παροχή απαραίτητου προσωπικού, υποδομών και κεφαλαίου

Στόχος της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής 3 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία των ρυθμίσεων που έχει θεσπίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για την εξασφάλιση του βασικού προσωπικού, των υποδομών, της χρηματοδότησης, της ρευστότητας και του κεφαλαίου που απαιτούνται για την υποστήριξη και τη διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών.

Το κύριο σημείο εστίασης της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής 3 είναι ο προσδιορισμός των κινδύνων που ενέχουν οι καθιερωμένες ρυθμίσεις, όπως ο κίνδυνος μη τήρησής τους όπως προβλέπεται στο πλαίσιο της εξυγίανσης ή ο κίνδυνος να αποδειχθούν ευάλωτες σε ορισμένα μέτρα ή γεγονότα.

Η κατευθυντήρια γραμμή 3 προβλέπει ένα κοινό σύνολο πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την εκτίμηση του ζητήματος 4 όπως ορίζεται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 3

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο προβλέπονται ρυθμίσεις για την παροχή απαραίτητου προσωπικού, υποδομών, χρηματοδότησης, ρευστότητας και κεφαλαίων για τη στήριξη και τη διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών (ζήτημα 4 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει ρυθμίσεις για την εξασφάλιση του απαραίτητου προσωπικού για την υποστήριξη και τη διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών και κατά πόσον οι ρυθμίσεις αυτές είναι επαρκείς και δεόντως ισχυρές, λαμβάνοντας υπόψη τον βαθμό στον οποίο οι ρυθμίσεις αυτές ενδέχεται να υπόκεινται σε περιορισμούς που απορρέουν, για παράδειγμα, από το εθνικό δίκαιο, αξιολογώντας:

α) τι προβλέπεται στους κανόνες και τους όρους απασχόλησης του προσωπικού του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε περίπτωση εξυγίανσης κεντρικού αντισυμβαλλομένου· και

β) σε ποιον βαθμό οι εργασιακές σχέσεις των βασικών υπαλλήλων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα διατηρηθούν κατά την εξυγίανση και κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει λάβει εσωτερικές ή εξωτερικές νομικές συμβουλές που υποστηρίζουν τη διατήρησή τους κατά την εξυγίανση.

(2) Κατά πόσον οι ρυθμίσεις που προβλέπονται για την εξασφάλιση της συνεχούς πρόσβασης σε ζωτικής σημασίας υποδομές, όπως χώροι, τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες, ΤΠ, άδειες λογισμικού και άλλες άδειες χρήσης σημαντικών δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, υλισμικό (π.χ. διακομιστές και άλλος εξοπλισμός ΤΠ) και ηλεκτρική ενέργεια, είναι επαρκείς και ισχυρές για την υποστήριξη και διατήρηση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, ώστε να μπορεί να συνεχίσει τη λειτουργία των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών.

Η εκτίμηση της αξιοπιστίας της σχέσης με τις διάφορες υποδομές θα πρέπει να καλύπτει τον τρόπο με τον οποίο οι ρυθμίσεις για τις εν λόγω υποδομές θα μπορούσαν να επηρεαστούν από την εξυγίανση. Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει, για παράδειγμα, να εκτιμήσει τα ακόλουθα ζητήματα:

α) τη δυνατότητα τερματισμού, αναστολής ή τροποποίησης των δικαιωμάτων πρόσβασης στις εν λόγω υποδομές λόγω της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου·

β) τη συνεχιζόμενη πρόσβαση σε σχετικές υποδομές όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να μεταβιβάσει εν μέρει ή πλήρως τις υπηρεσίες εκκαθάρισής του στο πλαίσιο των εργαλείων εξυγίανσης· και

γ) τη συνέχιση της πρόσβασης σε κρίσιμες υποδομές κατά τη διάρκεια της εξυγίανσης για εύλογο χρονικό διάστημα από τον τρέχοντα πάροχο υπηρεσιών και υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

(3) Κατά πόσον οι ρυθμίσεις που προβλέπονται για την παροχή χρηματοδότησης για τη στήριξη και τη διατήρηση ενός βασικού επιχειρηματικού τομέα ή μιας κρίσιμης λειτουργίας είναι επαρκείς και ο βαθμός στον οποίο οι εν λόγω ρυθμίσεις θα παρέμεναν ισχυρές σε περίπτωση εξυγίανσης, καθώς και ο βαθμός στον οποίο είναι μεταβιβάσιμες σε περίπτωση που χρησιμοποιείται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει, για παράδειγμα, να εκτιμήσει τα ακόλουθα ζητήματα:

α) τον βαθμό στον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει προβεί σε προκαθορισμένες ρυθμίσεις για την εκ των προτέρων πληρωμή των σχετικών υπηρεσιών για εύλογο χρονικό διάστημα· και

β) εάν τα κεφάλαια για την εν λόγω προπληρωμή προστατεύονται επαρκώς και εξασφαλίζονται μέσω επαρκώς ρευστοποιήσιμων περιουσιακών στοιχείων.

(4) Κατά πόσον οι ρυθμίσεις που ισχύουν για την παροχή ρευστότητας στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο είναι καλά δομημένες ώστε να παραμείνουν ισχυρές σε περίπτωση εξυγίανσης και κατά πόσον έχουν προβλεφθεί κατάλληλες ρυθμίσεις (π.χ. ειδικοί λογαριασμοί μετρητών) από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για τον ταχύ και απρόσκοπτο προσδιορισμό των πηγών ρευστότητας που διατίθενται σε συγκεκριμένο βασικό επιχειρηματικό κλάδο ή κρίσιμη λειτουργία του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

(5) Κατά πόσον οι ρυθμίσεις που ισχύουν για την παροχή κεφαλαίου για τη στήριξη των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών παρέχουν ειδικά κεφάλαια στην κεφαλαιακή διάρθρωση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, κατά πόσον το εν λόγω κεφάλαιο θα παρέμενε πιθανώς σε ισχύ κατά την εξυγίανση και κατά πόσον οι εν λόγω ρυθμίσεις είναι διαρθρωμένες με βάση τον βασικό επιχειρηματικό τομέα και την κρίσιμη λειτουργία. Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει, για παράδειγμα, να εκτιμήσει τα ακόλουθα ζητήματα:

α) το ποσό των προστατευόμενων ειδικών κεφαλαίων (συμπεριλαμβανομένων των μη δεσμευμένων) του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για την υποστήριξη και τη συντήρηση κάθε βασικού επιχειρηματικού τομέα και κρίσιμης λειτουργίας·

β) τον βαθμό στον οποίο οι ρυθμίσεις ρευστότητας των ίδιων των εκκαθαριστικών μελών είναι επαρκείς και εκτελεστές, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι θα είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους έναντι του κεντρικού αντισυμβαλλομένου· και

γ) τον βαθμό στον οποίο οι σχετικοί χρηματοπιστωτικοί πόροι διακρατούνται διαχωρισμένοι από άλλα περιουσιακά στοιχεία του ομίλου.

5.5 Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Ζητήματα 5 και 6: Αρτιότητα και εκτελεστότητα των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών

Σκοπός της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής 4 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογήσει τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία των ρυθμίσεων που έχει θεσπίσει ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος για να διασφαλίσει την αρτιότητα και την εκτελεστότητα των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε περίπτωση εξυγίανσης (είτε στο πλαίσιο της «γενικής ρύθμισης» των συμφωνιών επιπέδου υπηρεσιών είτε εκτός του πλαισίου αυτού).

Ως εκ τούτου, κύριος στόχος της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής 4 είναι να εξακριβωθεί η ύπαρξη και, όπου εντοπίζονται, η αρτιότητα των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών και,

επιπλέον, κατά πόσον οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου προβλέπουν κατάλληλες ρυθμίσεις που διασφαλίζουν ότι η παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών δεν είναι πιθανό να διακοπεί, να τερματιστεί ή να επηρεαστεί αρνητικά από την εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, καθώς και ότι οι εν λόγω συμφωνίες θα παραμείνουν πλήρως εκτελεστές σε σενάριο εξυγίανσης.

Η κατευθυντήρια γραμμή 4 προβλέπει ένα κοινό σύνολο πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 5-6 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 4

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών υπάρχουν, είναι ισχυρές και παραμένουν πλήρως εκτελεστές σε περίπτωση εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου (ζητήματα 5 και 6 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει αρχείο των διαφόρων παρόχων υπηρεσιών και των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για την εξασφάλιση των βασικών επιχειρηματικών τομέων και των κρίσιμων λειτουργιών του.

(2) Κατά πόσο και σε ποιον βαθμό οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο για τη διασφάλιση των βασικών επιχειρηματικών τομέων του και των κρίσιμων λειτουργιών του προβλέπουν συγκεκριμένα την περίπτωση κατά την οποία ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος τίθεται σε εξυγίανση και τον βαθμό στον οποίο οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς περιέχουν ειδικές ρυθμίσεις που διασφαλίζουν ότι οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών είναι άρτιες και παραμένουν πλήρως εκτελεστές κατά την εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, καθώς και κατά πόσον οι εν λόγω ειδικές ρυθμίσεις είναι κατάλληλες και αποτελεσματικές για την επίτευξη του στόχου να παραμείνουν πλήρως εκτελεστές σε περίπτωση εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει, για παράδειγμα, να εκτιμήσουν τα ακόλουθα ζητήματα:

α) Τον βαθμό στον οποίο οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που παραμένουν πλήρως εκτελεστές σε περίπτωση εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καλύπτουν κατάλληλα και επαρκώς τα κύρια μέρη των υπηρεσιών που χρειάζεται ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος (ή μέρος του κεντρικού αντισυμβαλλομένου) για να συνεχίσει να λειτουργεί τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες,

β) Τον βαθμό στον οποίο οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που αφορούν τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο περιέχουν όρια ή περιορισμούς ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής και την εκτελεστότητα ορισμένων συμφωνιών παροχής υπηρεσιών ή μέρους συμφωνιών παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου,

γ) Τον βαθμό στον οποίο οι όροι και οι προϋποθέσεις (συμπεριλαμβανομένης της τιμολόγησης για την υπηρεσία και άλλων κρίσιμων πτυχών της συμφωνίας) παραμένουν αμετάβλητοι και δεν επηρεάζονται από την έναρξη διαδικασίας εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

5.6 Κατευθυντήρια γραμμή 5 - Ζητήματα 7 και 8: Κατάλληλη δομή διακυβέρνησης, συμφωνίες παροχής υπηρεσιών

Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εξακριβώσουν κατά πόσον οι οργανωτικές μονάδες/τα πρόσωπα εντός της δομής διακυβέρνησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου συμμετέχουν επαρκώς στη διαχείριση των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών, ώστε να διασφαλίζεται η συμμόρφωση προς τις εσωτερικές πολιτικές που εφαρμόζονται στις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών και, συνεπώς, κατά πόσον υπάρχει κατάλληλο σύστημα ελέγχων και ισορροπιών προκειμένου να διασφαλίζεται ότι η σύναψη και η διαχείριση των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών συνάδουν με τις εσωτερικές πολιτικές του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Όπως προαναφέρθηκε, ο όρος «συμφωνία παροχής υπηρεσιών» θα χρησιμοποιείται στις κατευθυντήριες γραμμές για να καλύψει όλα τα είδη συμφωνιών παροχής υπηρεσιών (είτε στο πλαίσιο της «γενικής ρύθμισης» της συμφωνίας επιπέδου υπηρεσιών είτε εκτός του πλαισίου αυτού). Οι αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να εξακριβώσουν αν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει διαδικασία για τη μεταβίβαση των υπηρεσιών που παρέχονται βάσει των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών σε τρίτους (για παράδειγμα σε σχέση με το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου) σε περίπτωση διαχωρισμού βασικών επιχειρηματικών τομέων ή κρίσιμων λειτουργιών. Στην περίπτωση εξυγίανσης κεντρικού αντισυμβαλλομένου, η ύπαρξη μιας τέτοιας διαδικασίας μετάβασης είναι ζωτικής σημασίας για την εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο πλαίσιο της εξυγίανσης.

Η κατευθυντήρια γραμμή 5 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 7-8 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 5

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο η δομή διακυβέρνησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι κατάλληλη για τη διαχείριση και τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις εσωτερικές πολιτικές του κεντρικού αντισυμβαλλομένου όσον αφορά τις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών του και κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διαθέτει διαδικασία για τη μεταβίβαση των υπηρεσιών που παρέχονται βάσει συμφωνιών παροχής υπηρεσιών σε τρίτους σε περίπτωση διαχωρισμού βασικών επιχειρηματικών τομέων ή κρίσιμων λειτουργιών (ζητήματα 7 και 8 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον η εσωτερική καθοδήγηση σχετικά με το απαιτούμενο περιεχόμενο των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς ή τις κρίσιμες λειτουργίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου παρέχει επαρκώς σαφείς παραμέτρους, ποσοτικές και ποιοτικές, βάσει των οποίων είναι δυνατή η παρακολούθηση των σχετικών συμφωνιών παροχής υπηρεσιών.

(2) Κατά πόσον οι ρυθμίσεις και οι δομές διακυβέρνησης που έχουν θεσπιστεί είναι επαρκείς για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις εσωτερικές πολιτικές για κάθε συμφωνία παροχής υπηρεσιών, εξετάζοντας, για παράδειγμα, κατά πόσον:

α) υπάρχει κεντρική λειτουργία διαχείρισης ή ειδικός διαχειριστής των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών εντός της οργανωτικής μονάδας που διαχειρίζεται τις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που αφορούν τον σχετικό βασικό επιχειρηματικό τομέα ή τις κρίσιμες λειτουργίες·

β) η οργανωτική μονάδα και οι γραμμές αναφοράς του ορισθέντος διαχειριστή για κάθε συμφωνία παροχής υπηρεσιών καθορίζονται σαφώς στη δομή διακυβέρνησης ή διαχείρισης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου· και

γ) οι νομικές λειτουργίες ή/και οι λειτουργίες κανονιστικής συμμόρφωσης συμμετέχουν ή ζητείται η γνώμη τους προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση προς τις εσωτερικές πολιτικές για τις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών.

(3) Κατά πόσον οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών είναι μεταβιβάσιμες (ή ανανεώνονται ή αναδιατυπώνονται, ανάλογα με την περίπτωση, σύμφωνα με το σχετικό δίκαιο που διέπει τη σύμβαση), συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης κατά την οποία η αρχή εξυγίανσης σκοπεύει να χρησιμοποιήσει το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο πλαίσιο της εξυγίανσης. Για την αξιολόγηση της δυνατότητας μεταβίβασης, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τον βαθμό στον οποίο:

α) οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών ρυθμίζουν, στο πλαίσιο εξυγίανσης, τη δυνατότητα μεταβίβασης μιας υπηρεσίας σε νέο κεντρικό αντισυμβαλλόμενο από την αρχή εξυγίανσης ·

β) οι συμφωνίες παροχής υπηρεσιών προβλέπουν υποστήριξη για τη μεταβίβαση ή την καταγγελία συμβάσεων που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της εξυγίανσης·

γ) οι ρυθμίσεις της διαδικασίας μεταβολής κεντρικού αντισυμβαλλομένου προβλέπονται στους όρους των συμφωνιών παροχής υπηρεσιών, σε περίπτωση εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου· και

δ) υπάρχουν εμπόδια νομικής φύσης στη μεταβίβαση των υπηρεσιών, για παράδειγμα σε σχέση με την πλευρά του πελάτη του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, π.χ. εμπόδια που αφορούν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή τις απαιτήσεις τροποποίησης εγγράφων.

5.7 Κατευθυντήρια γραμμή 6 - Ζήτημα 9: Σχέδια έκτακτης ανάγκης και συνέχεια της πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού

Είναι σημαντικό ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος να διαθέτει διαδικασίες και ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου. Επιπλέον, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι, οι διαχειριστές των συστημάτων πληρωμών και οι διαχειριστές των συστημάτων διακανονισμού θα πρέπει να καθορίζουν στις συμβατικές τους σχέσεις ή στους κανόνες λειτουργίας τους διαδικασίες που ρυθμίζουν τους όρους υπό τους οποίους ένας κεντρικός αντισυμβαλλόμενος υπό εξυγίανση μπορεί να συνεχίσει να έχει πρόσβαση στα εν λόγω συστήματα πληρωμών και διακανονισμού.

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία των σχεδίων έκτακτης ανάγκης που διασφαλίζουν τη συνεχή πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού.

Η κατευθυντήρια γραμμή 6 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση του ζητήματος 9 που παρατίθεται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 6

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο εφαρμόζονται τα σχέδια και τα μέτρα έκτακτης ανάγκης για τη διασφάλιση της συνέχειας της πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού (ζήτημα 9 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

Κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης διασφαλίζει επαρκώς τη συνεχή πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού και κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης προβλέπει τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε περίπτωση εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου για να διασφαλιστεί η συνεχής πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού, λαμβάνοντας υπόψη, για παράδειγμα:

α) Κατά πόσον οι ενέργειες που προβλέπονται στα σχέδια έκτακτης ανάγκης είναι επαρκείς για να συνεχιστεί η εκπλήρωση των ουσιαστικών υποχρεώσεων που ισχύουν για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και για να μεγιστοποιηθεί η πιθανότητα συνεχούς πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού και συνεχούς παροχής υπηρεσιών στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο·

β) Κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης είναι αρκετά λεπτομερές ώστε να καλύπτει διάφορα σενάρια πρόσβασης στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού σε περίπτωση εξυγίανσης και κατά πόσον περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές θα μπορούσαν να επηρεάσουν την πρόσβαση στα συστήματα, για παράδειγμα η αλλαγή τράπεζας διακανονισμού και ο προσδιορισμός υποκατάστατων (από διακανονισμό σε μετρητά μέσω εμπορικών τραπεζών σε διακανονισμό με χρήμα κεντρικής τράπεζας) και το χρονοδιάγραμμα των αλλαγών αυτών (σε ημερήσια ή σε ενδοημερήσια βάση)·

γ) Κατά πόσον το σχέδιο έκτακτης ανάγκης έχει προσδιορίσει με ακρίβεια τις ουσιαστικές υποχρεώσεις που απορρέουν από τους κανόνες λειτουργίας του διαχειριστή του συστήματος πληρωμών και/ή διακανονισμού στις σχετικές δικαιοδοσίες, οι οποίες αναμένεται ότι θα εφαρμοστούν σε ένα σενάριο εξυγίανσης, για παράδειγμα πρόσθετες (ή έκτακτες) οικονομικές απαιτήσεις, απαιτήσεις πληροφόρησης και λειτουργικές απαιτήσεις· και

δ) Εάν το σχέδιο έκτακτης ανάγκης διασφαλίζει επίσης τη συνέχεια της πρόσβασης σε συστήματα πληρωμών και διακανονισμού σε περίπτωση κατά την οποία ο υπό εξυγίανση κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μεταβιβάζει μέρος των υπηρεσιών του, τόσο για εναπομένον τμήμα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου όσο και για τα μέρη που θα μεταβιβαστούν.

5.8 Κατευθυντήρια γραμμή 7 - Ζητήματα 10 έως 13: Δυνατότητα εξυγίανσης υπό το πρίσμα των πληροφοριών

Η ακρίβεια και η πληρότητα των πληροφοριών και η συνεχής ροή πληροφοριών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εξυγίανσης από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο προς την αρχή εξυγίανσης και αντίστροφα είναι καθοριστικοί παράγοντες για την επιτυχή εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

Η κατευθυντήρια γραμμή 7 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 10-13 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 7

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο υπάρχουν κατάλληλα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης που θα διασφαλίζουν ότι οι αρχές εξυγίανσης είναι σε θέση να συγκεντρώνουν ακριβείς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες προκειμένου να διευκολύνεται η ταχεία λήψη αποφάσεων, καθώς και ότι τα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης μπορούν να παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την αποτελεσματική εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ανά πάσα στιγμή, ακόμη και υπό ταχέως μεταβαλλόμενες συνθήκες. Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει επίσης να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει υποβάλει σε δοκιμή τα πληροφοριακά του συστήματα διοίκησης σε σενάρια προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να διασφαλίσει τη συνέχεια των πληροφοριακών του συστημάτων διοίκησης, όσον αφορά τόσο τον θιγόμενο κεντρικό αντισυμβαλλόμενο όσο και τον νέο κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, αν οι κρίσιμες λειτουργίες και οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς διαχωριστούν από τις υπόλοιπες λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς (ζητήματα 10 έως 13 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR). Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάσει το ζήτημα αυτό αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον οι πληροφορίες που περιέχονται στο πληροφοριακό σύστημα διοίκησης ή στα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες (συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών σχετικά με την κυριότητα των περιουσιακών στοιχείων και των υποδομών, την τιμολόγηση, τα συμβατικά δικαιώματα και τις συμφωνίες, καθώς και τις ρυθμίσεις εξωτερικής ανάθεσης) είναι συναφείς, κατάλληλες και επαρκώς περιεκτικές ώστε να διασφαλίζεται η τεκμηριωμένη ταχεία λήψη αποφάσεων.

(2) Κατά πόσον τα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου:

α) είναι επαρκώς οργανωμένα και καλά σχεδιασμένα ώστε να παρέχουν προσβάσιμες, συναφείς, ακριβείς και πλήρεις πληροφορίες σχετικά με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες·

β) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει διαδικασίες που διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που συλλέγονται και αποθηκεύονται στο πληροφοριακό σύστημα διοίκησης ή στα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης είναι εστιασμένες, καλά δομημένες, κλιμακωτές και επισημασμένες, ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα αποτελεσματικού και γρήγορου εντοπισμού τους σε περιπτώσεις ταχείας λήψης αποφάσεων ή ταχέως μεταβαλλόμενων συνθηκών·

γ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει λειτουργίες αναζήτησης που καλύπτουν διάφορα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης προκειμένου να εξασφαλίζεται η διαθεσιμότητα των σχετικών πληροφοριών σε σύντομο χρονικό διάστημα·

δ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες είναι αξιόπιστες και σαφείς και μπορούν να ανακτηθούν σε ευανάγνωστη μορφή, καθώς και ότι διάφορες πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν μαζί με αποτελεσματικό τρόπο, είναι συμβατές μεταξύ διαφορετικών συστημάτων και μπορούν να μετατραπούν σε διαμοιράσιμη μορφή για την ταχεία λήψη αποφάσεων·

ε) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει αυτοματοποιημένες ρυθμίσεις και διαδικασίες για τη συλλογή δεδομένων και, όταν οι εν λόγω αυτοματοποιημένες διαδικασίες δεν είναι διαθέσιμες, έχει τη δυνατότητα χειροκίνητης εισαγωγής των δεδομένων στον απαιτούμενο βαθμό·

στ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες επικαιροποιούνται είτε συνεχώς είτε σε προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα – λιγότερο συχνά σε κατάσταση συνήθους λειτουργίας, συχνότερα σε κατάσταση ανάκαμψης– και ότι εφαρμόζονται τα μέτρα που έχουν συμφωνηθεί με την αρχή εξυγίανσης για τη συνεχή επικαιροποίηση ορισμένων πληροφοριών σε φάση εξυγίανσης·

ζ) ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος εφαρμόζει κατάλληλη κατηγοριοποίηση των πληροφοριών ανάλογα με τη χρησιμότητά τους για την εξυγίανση. Στο πλαίσιο αυτό, οι απαραίτητες πληροφορίες για την επιτυχή έκβαση της διαδικασίας εξυγίανσης, για παράδειγμα οι πληροφορίες σχετικά με την επιλογή, την ενεργοποίηση και τη χρήση εργαλείων εξυγίανσης, επικαιροποιούνται κατά προτεραιότητα σε σχέση με άλλα είδη πληροφοριών, ώστε να εξασφαλίζεται η συνάφεια, η ακρίβεια και η προσβασιμότητα των σχετικών πληροφοριών στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης·

η) το πληροφοριακό σύστημα διοίκησης έχει την ικανότητα να παρέχει τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ανά πάσα στιγμή, ακόμη και υπό ταχέως μεταβαλλόμενες συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών για κάθε εκκαθαριστικό μέλος ή/και θέσεις πελατών ανά εκκαθαρισμένο χρηματοπιστωτικό μέσο, καθώς και το ποσό των αντίστοιχων περιθωρίων ασφαλείας και των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας που έχουν παρασχεθεί·

θ) το πληροφοριακό σύστημα διοίκησης είναι δομημένο κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται (κατά περίπτωση) η συνέχεια της ανταλλαγής και αποθήκευσης πληροφοριών εντός των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης, κατά τη διάρκεια της οποίας, για παράδειγμα, τα εργαλεία εξυγίανσης μπορεί να έχουν ως αποτέλεσμα τον διαχωρισμό των κρίσιμων λειτουργιών και των βασικών επιχειρηματικών τομέων από τις υπόλοιπες δραστηριότητες και επιχειρηματικούς τομείς, ii) ένα νέο κεντρικό αντισυμβαλλόμενο, iii) μεταβατικό κεντρικό αντισυμβαλλόμενο ή iv) οποιοδήποτε άλλο αποτέλεσμα που προκύπτει από την εφαρμογή του εργαλείου εξυγίανσης· και

ι) το πληροφοριακό σύστημα διοίκησης παρέχει ένα ολοκληρωμένο αρχείο με δυνατότητα αναζήτησης των ουσιωδών συμφωνιών παροχής υπηρεσιών και επαρκείς πληροφορίες σχετικά με i) το είδος των υπηρεσιών που παρέχονται βάσει της συμφωνίας και το κατά πόσον η συμφωνία παροχής υπηρεσιών είναι απαραίτητη για την εκτέλεση κρίσιμων λειτουργιών και βασικών επιχειρηματικών τομέων, ii) το είδος των παρόχων (ενδοομιλικοί πάροχοι, πάροχοι με εξωτερική ανάθεση ή αγορά υπηρεσιών) και τα νομικά πρόσωπα που παρέχουν και τα νομικά πρόσωπα που λαμβάνουν τις υπηρεσίες, και iii) τις συμφωνίες παροχής υπηρεσιών που έχει διαπιστωθεί ότι χρήζουν συνδρομής υπό τη μορφή κατάρτισης μεταβατικών συμφωνιών παροχής υπηρεσιών σε περίπτωση που αναμένεται να επηρεαστούν από την εφαρμογή του εργαλείου της πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο πλαίσιο της εξυγίανσης.

(3) Αν η αρχή εξυγίανσης θα έχει σχετική πρόσβαση στα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης και στις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη των κατάλληλων αποφάσεων και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης· ειδικότερα, ο βαθμός στον οποίο η αρχή εξυγίανσης έχει:

α) πλήρη πρόσβαση στις πληροφορίες που είναι χρήσιμες, αναγκαίες ή κρίσιμες για τη λήψη των κατάλληλων αποφάσεων και την εφαρμογή των εξουσιών εξυγίανσης·

β) ανεξάρτητη πρόσβαση σε πληροφοριακά συστήματα διοίκησης μέσω διαδικτυακών πυλών κατά τη διάρκεια της εξυγίανσης·

γ) περιορισμούς εξωτερικής πρόσβασης στα εν λόγω πληροφοριακά συστήματα διοίκησης και κατά πόσον η πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες είναι δυνατή μόνο στις εγκαταστάσεις του κεντρικού αντισυμβαλλομένου· και

δ) τη δυνατότητα να κοινοποιεί τις εντός της αρχής πληροφορίες σε ανεξάρτητους εκτιμητές που διορίζονται στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού CCPRR καθώς και σε άλλες οντότητες κατά την εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης, για παράδειγμα ο βαθμός στον οποίο οι πληροφορίες μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης, μεταφόρτωσης και ανταλλαγής πληροφοριών τόσο εντός όσο και εκτός του συστήματος, καθώς και τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών κατά περίπτωση μπορεί να είναι ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο μιας διαδικασίας εξυγίανσης που υλοποιείται με χρονικούς περιορισμούς.

(4) Κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει υποβάλει σε δοκιμή τα πληροφοριακά του συστήματα διοίκησης βάσει σεναρίων προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων που προσδιορίζονται από την αρχή εξυγίανσης, κατά πόσον η εν λόγω δοκιμή περιλαμβάνει τη συχνότητα και το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω δοκιμών, πώς καταγράφονται και παρακολουθούνται τυχόν αδυναμίες και περιορισμοί που διαπιστώνονται και κατά πόσον οι πληροφορίες στο πληροφοριακό σύστημα διοίκησης υποβάλλονται σε δοκιμές, παρακολουθούνται και ελέγχονται επαρκώς σε επαναλαμβανόμενη βάση.

(5) Κατά πόσον ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος μπορεί να διασφαλίσει τη συνέχεια των πληροφοριακών συστημάτων διοίκησης σε σχέση με τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς και τις κρίσιμες λειτουργίες τόσο του υπό εξυγίανση κεντρικού αντισυμβαλλομένου όσο και άλλων εμπλεκόμενων οντοτήτων μέσω της εφαρμογής εργαλείων εξυγίανσης. Κατά τη διενέργεια αυτής της εκτίμησης, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί:

α) τον βαθμό στον οποίο το πληροφοριακό σύστημα (ή τα πληροφοριακά συστήματα) διοίκησης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου επιτρέπει τον διαχωρισμό των πληροφοριών, ανάλογα με το αν αυτές αφορούν συγκεκριμένο μέρος των βασικών επιχειρηματικών τομέων ή των κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, από τις υπόλοιπες λειτουργίες και επιχειρηματικούς τομείς·

β) ο βαθμός στον οποίο ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος διατηρεί εφεδρικά πληροφοριακά συστήματα διοίκησης στο πλαίσιο πρωτοκόλλου εφεδρείας για σκοπούς επιχειρησιακής συνέχειας και ο βαθμός στον οποίο τα εν λόγω συστήματα θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σε μια κατάσταση στην οποία οι βασικοί επιχειρηματικοί τομείς και/ή οι κρίσιμες λειτουργίες διαχωρίζονται από τις υπόλοιπες λειτουργίες και τους επιχειρηματικούς τομείς·

γ) κατά πόσον, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του εργαλείου πώλησης δραστηριοτήτων ή του εργαλείου μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου, τυχόν λογισμικό ή άδειες ΔΙ θα πρέπει να αντιγραφούν, να τροποποιηθούν ή να ανανεωθούν από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο· και

δ) ο βαθμός στον οποίο το πληροφοριακό σύστημα διοίκησης επιτρέπει τη συνεχή ροή πληροφοριών μεταξύ των υπόλοιπων λειτουργιών και επιχειρηματικών τομέων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και τυχόν διαχωρισμένων κρίσιμων λειτουργιών και βασικών επιχειρηματικών τομέων, εφόσον κριθεί αναγκαία, προκειμένου να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

5.9 Κατευθυντήρια γραμμή 8 - Ζητήματα 14 έως 17: Ενδοομιλικές εγγυήσεις ή συναλλαγές

Στόχος της κατευθυντήριας γραμμής 8 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τους κινδύνους που απορρέουν στο πλαίσιο μιας διαδικασίας εξυγίανσης από τις ενδοομιλικές σχέσεις (εγγυήσεις και συναλλαγές) και να εξακριβώνει εάν η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι εφικτή υπό το πρίσμα των εν λόγω ενδοομιλικών σχέσεων. Η ESMA επισημαίνει ότι κατά πάσα πιθανότητα είναι σκόπιμο οι ενδοομιλικές εγγυήσεις να αξιολογούνται αμφίδρομα, δηλαδή τόσο όταν παρέχονται από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο όσο και όταν παρέχονται στον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

Η κατευθυντήρια γραμμή 8 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 14-17 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 8

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο παρέχονται ή λαμβάνονται ενδοομιλικές εγγυήσεις ή συνάπτονται ενδοομιλικές συναλλαγές σε συνθήκες αγοράς και τον βαθμό αρτιότητας των συστημάτων διαχείρισης κινδύνων όσον αφορά τις εν λόγω εγγυήσεις, τον βαθμό στον οποίο η χρήση τυχόν ενδοομιλικών εγγυήσεων ή συναλλαγών αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης στον όμιλο και ενδέχεται να έχει αρνητικό αντίκτυπο σε άλλο μέρος του ομίλου του, ιδίως όταν ο εν λόγω όμιλος περιλαμβάνει άλλες υποδομές των χρηματοπιστωτικών αγορών (ΥΧΑ) στην εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου (θέματα 14 έως 17 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Εάν (i) οι ενδοομιλικές εγγυήσεις ή (ii) οι ενδοομιλικές συναλλαγές εκτελούνται σε συνθήκες αγοράς, ενώ κατά τη διενέργεια αυτής της αξιολόγησης η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να λάβει υπόψη της τα ακόλουθα:

α) τον βαθμό στον οποίο οι ενδοομιλικές εγγυήσεις συνάπτονται με τους συνήθεις όρους της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη την τιμή και τους όρους της εγγύησης·

β) τον βαθμό στον οποίο οι ενδοομιλικές συναλλαγές συνάπτονται υπό τους συνήθεις όρους της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη την τιμή και τους όρους της συναλλαγής·

γ) τον βαθμό στον οποίο η χρήση τυχόν ενδοομιλικών εγγυήσεων ή συναλλαγών αυξάνει τον κίνδυνο μετάδοσης στον όμιλο, λαμβάνοντας υπόψη πτυχές όπως η κατανομή των υποχρεώσεων και των ζημιών με τον όμιλο· και

δ) τον βαθμό στον οποίο η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ενδέχεται να έχει αρνητικό αντίκτυπο σε άλλο μέρος του ομίλου του, ιδίως όταν ο εν λόγω όμιλος περιλαμβάνει άλλες ΥΧΑ, λαμβάνοντας υπόψη πτυχές όπως το κατά πόσον οι ενδοομιλικές εγγυήσεις ή συναλλαγές συνάπτονται με ευνοϊκούς όρους και πώς αυτό μπορεί να έχει αντίκτυπο σε μια εξυγίανση.

(2) Κατά πόσον τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καλύπτουν τις εν λόγω ενδοομιλικές εγγυήσεις και κατά πόσον το σύστημα είναι επαρκές και άρτιο. Η αξιολόγηση αυτή μπορεί να διενεργηθεί με την εξέταση του τρόπου με τον οποίο το σύστημα διαχείρισης κινδύνων ποσοτικοποιεί και αποτυπώνει τον κίνδυνο που απορρέει από τέτοιες εγγυήσεις σε περιπτώσεις στις οποίες ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος i) είναι ο εγγυητής ή ii) επωφελείται από τέτοια ενδοομιλική εγγύηση, καθώς και του είδους των ρυθμίσεων που υπάρχουν για τη διαχείριση των κινδύνων στο πλαίσιο των εν λόγω ενδοομιλικών εγγυήσεων, του κατά πόσον οι εν λόγω ρυθμίσεις είναι κεντρικές σε επίπεδο ομίλου και του κατά πόσον οι εν λόγω εγγυήσεις ενδέχεται να συνιστούν ουσιώδη κίνδυνο δυσμενούς συσχέτισης.

(3) Το κατά πόσον τα συστήματα διαχείρισης κινδύνων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου καλύπτουν τις εν λόγω ενδοομιλικές συναλλαγές και το σύστημα είναι επαρκές και άρτιο μπορεί να αξιολογηθεί με την εξέταση του τρόπου με τον οποίο το σύστημα διαχείρισης κινδύνων ποσοτικοποιεί και αποτυπώνει το ύψος των υποχρεώσεων και των ανοιγμάτων που ενδέχεται να προκύψουν από τυχόν ενδοομιλικές συναλλαγές.

5.10 Κατευθυντήρια γραμμή 9 - Θέματα 19 και 22: Χρήση εργαλείων εξυγίανσης

Στόχος της κατευθυντήριας γραμμής 9 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη σκοπιμότητα της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα και την αξιοπιστία της χρήσης των εργαλείων εξυγίανσης, όπως προβλέπεται στο σχέδιο εξυγίανσης.

Η κατευθυντήρια γραμμή 9 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 19 και 22 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 9

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία της χρήσης των εργαλείων εξυγίανσης κατά τρόπο που να εξυπηρετεί τους στόχους της εξυγίανσης, δεδομένων των διαθέσιμων εργαλείων, της δομής του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και των πιθανών επιπτώσεων της χρήσης των εργαλείων εξυγίανσης στα εκκαθαριστικά μέλη και, κατά περίπτωση, στους πελάτες τους, σε άλλους αντισυμβαλλομένους και στους εργαζομένους, καθώς και των ενδεχόμενων δράσεων τις οποίες μπορούν να αναλάβουν οι αρχές τρίτων χωρών (θέματα 19 και 22 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Εάν τα εργαλεία εξυγίανσης είναι κατάλληλα για τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

(2) Τον βαθμό στον οποίο η προβλεπόμενη χρήση των εργαλείων εξυγίανσης θα μπορούσε να εξασφαλίσει την επίτευξη των στόχων εξυγίανσης που ορίζονται στο άρθρο 21 του κανονισμού CCPRR.

(3) Το κατά πόσον η χρησιμοποίηση του επιλεγμένου εργαλείου (ή των επιλεγμένων εργαλείων) εξυγίανσης αναμένεται να επηρεάσει τα εκκαθαριστικά μέλη και, κατά περίπτωση, τους πελάτες τους, αυξάνοντας, για παράδειγμα, το κόστος εκκαθάρισης, δημιουργώντας πρόσθετα έξοδα ή υποχρεώσεις ή μειώνοντας τη διαθεσιμότητα των υπηρεσιών εκκαθάρισης.

(4) Το κατά πόσον η χρησιμοποίηση του επιλεγμένου εργαλείου (ή των επιλεγμένων εργαλείων) εξυγίανσης ενδέχεται να έχει αρνητικό αντίκτυπο στους αντισυμβαλλομένους του κεντρικού αντισυμβαλλομένου (εκτός από τα εκκαθαριστικά μέλη και τους πελάτες) ή σε εσωτερικούς ενδιαφερόμενους, όπως είναι οι εργαζόμενοι.

(5) Το κατά πόσον οι αρχές τρίτων χωρών μπορούν να λάβουν μέτρα όπως η δέσμευση των περιουσιακών στοιχείων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή της χρηματοοικονομικής ασφάλειάς του ή να αντιταχθούν στη δυνατότητα μεταβίβασής

τους σε περίπτωση που χρησιμοποιείται το εργαλείο πώλησης δραστηριοτήτων ή το εργαλείο μεταβατικού κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

5.11 Κατευθυντήρια γραμμή 10 - Θέμα 20: Έκδοση νέων μέσων ιδιοκτησίας

Στόχος της κατευθυντήριας γραμμής 10 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία της ενδεχόμενης νέας έκδοσης μέσων ιδιοκτησίας σύμφωνα με την αρχή της μη επιδείνωσης της θέσης των πιστωτών, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRR, καθώς και σχετικά με την αναγκαιότητα τυχόν ειδικών απαιτήσεων. Η παρούσα κατευθυντήρια γραμμή έχει διασυνοριακές διαστάσεις στις περιπτώσεις στις οποίες εμπλέκονται αλλοδαποί μέτοχοι που είναι εγκατεστημένοι σε δικαιοδοσίες τρίτων χωρών, στις οποίες ενδεχομένως πρέπει να ληφθούν υπόψη πρόσθετες απαιτήσεις.

Η κατευθυντήρια γραμμή 10 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση του ζητήματος 20, όπως παρατίθεται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 10

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει την αναγκαιότητα τυχόν ειδικών απαιτήσεων για την έκδοση νέων μέσων ιδιοκτησίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRR (ζήτημα 20 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον η τρέχουσα ιδιοκτησιακή δομή του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ενδέχεται να αποτελέσει πηγή κινδύνου μετάδοσης σε περίπτωση που αποφασιστεί η έκδοση νέων μέσων, όπως ορίζεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRR, και ειδικότερα κατά πόσον τα πιστωτικά ιδρύματα, τα εκκαθαριστικά μέλη του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα συγκαταλέγονται μεταξύ των μετόχων που πληρούν τις προϋποθέσεις.

(2) Εάν και σε ποιον βαθμό ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ανήκει στα εκκαθαριστικά μέλη του και, ειδικότερα, τις τυχόν θεσμοθετημένες εξαιρέσεις από την προτεραιότητα των απαιτήσεων που ενδεχομένως προβλέπονται στο εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο σε περίπτωση που η έκδοση νέων μέσων ιδιοκτησίας χρησιμοποιείται ως εργαλείο εξυγίανσης, καθώς και κάθε κίνδυνο μετάδοσης που ενδέχεται να προκύψει από τη χρήση του εν λόγω εργαλείου.

(3) Εάν υπάρχουν νόμιμες εξαιρέσεις από την προτεραιότητα των απαιτήσεων στη νομοθεσία οποιασδήποτε σχετικής δικαιοδοσίας τρίτης χώρας (π.χ. για αλλοδαπούς

επενδυτές/μετόχους ή αλλοδαπά/ανήκοντα σε αλλοδαπούς μέλη εκκαθάρισης) και εάν αυτό θα μπορούσε να εγείρει ζητήματα σύγκρουσης νόμων και, συνεπώς, να αυξήσει τις πτυχές του νομικού κινδύνου κατά την έκδοση νέων μέσων, όπως ορίζεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού CCPRR.

(4) Κατά πόσον η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις που ισχύουν για τις αρχικές δημόσιες προσφορές επηρεάζει το χρονοδιάγραμμα έκδοσης νέων μέσων ιδιοκτησίας και την έγκαιρη πληρωμή των εν λόγω μέσων στους λογαριασμούς του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, λαμβάνοντας υπόψη το χρονοδιάγραμμα και τα ορόσημα της εξυγίανσης.

5.12 Κατευθυντήρια γραμμή 11 - Θέματα 18 και 21: Δυνατότητα εξυγίανσης από διασυνοριακή άποψη

Στόχος της κατευθυντήριας γραμμής 11 είναι να παράσχει καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη σκοπιμότητα της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου από διασυνοριακή άποψη. Στο πλαίσιο αυτό, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί τη σκοπιμότητα και την αξιοπιστία των ρυθμίσεων του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε διασυνοριακό πλαίσιο και ειδικότερα τον βαθμό στον οποίο οι αποφάσεις που λαμβάνονται για τους σκοπούς της εξυγίανσης μπορούν να αναγνωριστούν και να εκτελεστούν σε άλλες δικαιοδοσίες και ιδίως σε τρίτες χώρες.

Η κατευθυντήρια γραμμή 11 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των ζητημάτων 18 και 21 που ορίζονται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 11

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει κατά πόσον οι αρχές τρίτων χωρών διαθέτουν τα αναγκαία εργαλεία εξυγίανσης για να στηρίξουν τις δράσεις εξυγίανσης, τη δυνατότητα συντονισμένης δράσης με τις αρχές τρίτων χωρών και κατά πόσον υπάρχουν οι ρυθμίσεις και τα μέσα που θα μπορούσαν να παρεμποδίσουν την εξυγίανση όταν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος έχει εκκαθαριστικά μέλη ή συμφωνίες παροχής ασφάλειας που υπάγονται σε διαφορετικές δικαιοδοσίες (θέματα 18 και 21 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον η τρίτη χώρα διαθέτει πλαίσιο που προβλέπει τη δυνατότητα να αναγνωριστεί η χρησιμοποίηση εργαλείων εξυγίανσης και να εκτελεστούν δράσεις εξυγίανσης από τις αρχές εξυγίανσης στην ΕΕ, όταν η εκάστοτε δράση επηρεάζει πρόσωπα ή οντότητες στην εν λόγω τρίτη χώρα.

(2) Κατά πόσον το δίκαιο στη σχετική δικαιοδοσία τρίτης χώρας μπορεί να εμποδίσει τις δράσεις εξυγίανσης που αναλαμβάνονται στο πλαίσιο εφαρμογής του κανονισμού CCPRR, για παράδειγμα σε περίπτωση που η τρίτη χώρα μπορεί να αμφισβητήσει το δικαίωμα της αρχής εξυγίανσης να καταγγείλει ορισμένες ή όλες τις συμβάσεις του υπό εξυγίανση κεντρικού αντισυμβαλλομένου ή να εφαρμόσει το μέτρο της περικοπής των κερδών από το περιθώριο διαφορών αποτίμησης κατά την εξυγίανση.

(3) Κατά πόσον οι συμφωνίες του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που διέπονται από το δίκαιο τρίτης χώρας προσδιορίζονται σαφώς σε κατάλογο στον οποίο αναφέρεται η ταυτότητα του αντισυμβαλλομένου του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.

(4) Κατά πόσον υπάρχουν κατάλληλες διαδικασίες για τον συντονισμό και την επικοινωνία και διασφαλίσεις σχετικά με τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν μεταξύ της αρχής εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και της αρχής της τρίτης εμπλεκόμενης χώρας λόγω της εγκατάστασης εκκαθαριστικών μελών, πελατών, παρόχων υπηρεσιών ή λόγω της τοποθεσίας στην οποία βρίσκονται περιουσιακά στοιχεία που είτε επενδύονται είτε παρέχονται ως ασφάλεια στο πλαίσιο συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

(5) Κατά πόσον υπάρχουν κατάλληλα μέσα για την αναγνώριση και την εκτέλεση σε τρίτη χώρα των αποφάσεων εξυγίανσης που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης στην ΕΕ.

(6) Κατά πόσον η νομοθεσία της σχετικής δικαιοδοσίας ή των σχετικών δικαιοδοσιών τρίτης χώρας προβλέπει αποζημίωση για απαλλοτρίωση ή άλλο μέσο έννομης προστασίας που προστατεύει το δικαίωμα ιδιοκτησίας σε περίπτωση άσκησης των εξουσιών απομείωσης και/ή μετατροπής στο πλαίσιο της εξυγίανσης.

5.13 Κατευθυντήρια γραμμή 12 - Θέματα 23 έως 26: Αντίκτυπος στα χρηματοπιστωτικά συστήματα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς και στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού

Στόχος της κατευθυντήριας γραμμής 12 είναι η παροχή καθοδήγησης σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί την αξιοπιστία της εξυγίανσης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Στο πλαίσιο αυτό, η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να αξιολογεί, στο μέτρο του δυνατού και αξιοποιώντας στο έπακρο τις πληροφορίες που περιέρχονται στη γνώση της, τον αντίκτυπο των δράσεων εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στους παρόχους, στους πελάτες και στα ενδιαφερόμενα μέρη του, στα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού, στις χρηματοπιστωτικές αγορές, στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην οικονομία εν γένει.

Η κατευθυντήρια γραμμή 12 προβλέπει ένα κοινό σύνολο στοιχείων και πτυχών που θα πρέπει να χρησιμοποιεί η αρχή εξυγίανσης για την αξιολόγηση των θεμάτων 23 έως 26 που παρατίθενται στο τμήμα Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR.

Κατευθυντήρια γραμμή 12

Η αρχή εξυγίανσης θα πρέπει να εξετάζει τον βαθμό στον οποίο i) μπορεί να εκτιμηθεί δεόντως ο αντίκτυπος της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και στην εμπιστοσύνη των χρηματοπιστωτικών αγορών, ii) η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα μπορούσε να έχει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες δυσμενείς επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς ή στην οικονομία, iii) με τη χρήση των εργαλείων και εξουσιών εξυγίανσης, μπορεί να περιοριστεί η μετάδοση σε άλλους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους ή στις χρηματοπιστωτικές αγορές, και iv) η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού (θέματα 23 έως 26 του τμήματος Γ του παραρτήματος του κανονισμού CCPRR), αξιολογώντας, στον βαθμό που η αρχή εξυγίανσης διαθέτει πληροφορίες και δεδομένα, τις ακόλουθες πτυχές:

(1) Κατά πόσον η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα μπορούσε να έχει σημαντικές άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, στην εμπιστοσύνη της αγοράς, στην οικονομία ή στη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού. Αυτό μπορεί να συμβεί σε περίπτωση που τα εν λόγω μέτρα ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά ή να περιορίσουν την κανονική λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών ή/και άλλων υποδομών της χρηματοπιστωτικής αγοράς (ανεξαρτήτως του αν εξυπηρετούνται ή όχι από τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο) ή του χρηματοπιστωτικού συστήματος στο σύνολό του. Αυτό μπορεί επίσης να συμβεί σε περίπτωση που ενδέχεται να καταστεί αναγκαία η γενικευμένη αναστολή της διαπραγμάτευσης και της εκκαθάρισης ή να εφαρμοστούν περιορισμοί στη διαπραγμάτευση παραγώγων που εκκαθαρίζονται από τον υπό εξυγίανση κεντρικό αντισυμβαλλόμενο.

(2) Κατά πόσον η εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου ενδέχεται να προκαλέσει οποιαδήποτε πιθανή ουσιώδη διαταραχή της λειτουργίας των χρηματοπιστωτικών αγορών ή να να έχει σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο στο κόστος των συναλλαγών στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

(3) Κατά πόσον ο πιθανός αρνητικός αντίκτυπος της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στα χρηματοπιστωτικά συστήματα, τις πραγματικές οικονομίες ή τη λειτουργία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού οποιουδήποτε μεμονωμένου κράτους μέλους ή της Ένωσης θα

μπορούσε να περιορίσει τη δυνατότητα εφαρμογής ενός συγκεκριμένου εργαλείου εξυγίανσης.

(4) Κατά πόσον η εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης είναι πιθανό να επηρεάσει το χρηματοπιστωτικό σύστημα και την εμπιστοσύνη των χρηματοπιστωτικών αγορών και κατά πόσον οι επιπτώσεις αυτές μπορούν να αξιολογηθούν επαρκώς με την εκπόνηση σεναρίων και τον καθορισμό μεθοδολογιών και δεικτών.

(5) Κατά πόσον η εφαρμογή των εργαλείων εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου μπορεί να επηρεάσει, βραχυπρόθεσμα έως μεσοπρόθεσμα, την πραγματική οικονομία και τη διαθεσιμότητα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών σε τοπικό ή παγκόσμιο επίπεδο για μια συγκεκριμένη κατηγορία παραγώγων ή σε σχέση με όλους τους βασικούς επιχειρηματικούς τομείς του κεντρικού αντισυμβαλλομένου σε περίπτωση που ο εν λόγω κεντρικός αντισυμβαλλόμενος βρίσκεται σε κατάσταση de facto μονοπωλίου ή ολιγοπωλίου.

(6) Κατά πόσον η κατάλληλη οριοθέτηση τυχόν ρυθμίσεων διαλειτουργικότητας μεταξύ του κεντρικού αντισυμβαλλομένου που υπόκειται σε εξυγίανση και άλλων κεντρικών αντισυμβαλλομένων μπορεί να περιορίσει τυχόν δυσμενείς επιπτώσεις της εφαρμογής των εργαλείων εξυγίανσης και να διαχειριστεί πτυχές μετάδοσης.

(7) Κατά πόσον η πιθανή μετάδοση σε άλλους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους ή στις χρηματοπιστωτικές αγορές μπορεί να περιοριστεί με την εφαρμογή των προβλεπόμενων εργαλείων εξυγίανσης και την άσκηση των εξουσιών εξυγίανσης και των πιθανών επιπτώσεων της εξυγίανσης του κεντρικού αντισυμβαλλομένου στον διαχειριστή του συστήματος διακανονισμού αξιογράφων και στον διαχειριστή του συστήματος πληρωμών που εξυπηρετεί τον κεντρικό αντισυμβαλλόμενο και, γενικότερα, κατά πόσον τα εμπλεκόμενα συστήματα πληρωμών και/ή διακανονισμού θα μπορούσαν να υποστούν ζημίες που απορρέουν από την εξυγίανση του κεντρικού αντισυμβαλλομένου και το ύψος των εν λόγω ζημιών.